

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 8. 9. 2021 o **odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Svitavách v trestní věci obžalované** [REDAKCE], narozené [REDAKCE] ve [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], doručovací adresa [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu ve Svitavách ze dne 28. června 2021, č.j. 2 T 82/2021-298,

takto:

Z podnětu odvolání státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu v celém rozsahu zrušuje a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc vrací okresnímu soudu.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěna obžaloby pro skutek spočívající v tom, že dne [REDAKCE] 2020 okolo 21:15 hodin po předchozím požití alkoholu a léků [REDAKCE] a [REDAKCE], kdy již nebyla schopna motorové vozidlo v silničním provozu ovládat bezpečně a s jistotou, minimálně ve [REDAKCE], na parkovišti v ulici [REDAKCE], u bytového domu č. [REDAKCE], řídila na pozemní komunikaci osobní motorové vozidlo tov. zn. [REDAKCE], rzv [REDAKCE], majitele společnosti [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], když při odjíždění z parkoviště při couvání z parkovacího místa poškodila za ní zaparkovaný osobní automobil [REDAKCE], rzv [REDAKCE], majitele [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], poté se rozjela vpřed a svým levým předním bokem narazila do zadní části zaparkovaného osobního automobilu [REDAKCE], rzv [REDAKCE], majitele [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], poté sjela mírný kopec a rovně přejela křižovatku s ulicí [REDAKCE], kde se zastavila o patník, což zpozorovala hlídka Policie ČR, OO [REDAKCE], přičemž při dopravní nehodě vznikla škoda na vozidle [REDAKCE] ve výši minimálně 8 000 Kč, na vozidle [REDAKCE] ve výši minimálně 3 000 Kč a na vozidle [REDAKCE] ve výši minimálně 4 000 Kč, po dopravní nehodě se podrobila dechové zkoušce pomocí přístroje Dräger, a to v 21:17 hodin s výsledkem 1,31 promile alkoholu v dechu, v 21:23 hodin s výsledkem 1,35 promile alkoholu v dechu a následně se podrobila odběru krve, a to v 22:43 hodin s výsledkem 0,79 promile alkoholu v krvi, kdy znalkyní byla stanovena míra ovlivnění alkoholem k době dopravní nehody v rozmezí 0,97 – 1,08 promile alkoholu v krvi, a dále byla u ní odběrem krve prokázána přítomnost léčiv [REDAKCE] v koncentraci 123,7 ng/ml a [REDAKCE] v koncentraci 33,8 ng/ml, které v kombinaci s alkoholem umocnily její negativní schopnost motorové vozidlo v silničním provozu ovládat bezpečně a s jistotou, v němž byl spatřován přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť skutek není trestným činem.

Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání státní zástupce, a to v neprospěch obžalované do zprošťujícího výroku o vině. Okresnímu soudu vytýká, že ten vystavěl svůj zprošťující výrok na výpovědi samotné obžalované a jejich dvou kamarádů [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří se u soudu až příliš okatě snažili obžalované potvrdit jí udávanou verzi událostí, aniž by však byli schopni popsat události jiné z předmětného dne a večera a navíc jejich výpovědi jsou vzájemně rozporné a hlavně neodpovídají dalšímu provedenímu dokazování, díky čemuž je lze označit i jako záměrně nepravdivé. Stejně tak soud zcela neočekávaně dovedl z podaného znaleckého posudku MUDr. Bysse úplně jiné závěry, než znalec v posudku a ve své výpovědi před soudem uváděl. Znalec setrvale konstatoval, že obžalovaná v době spáchání činu byla přičetná, její rozpoznávací a ovládací schopnosti byly zachovány, případně zmenšeny nepodstatně z důvodu ovlivnění

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

alkoholem a věděla o svém předchozím požívání alkoholu. Navíc soud procesně pochybil, pokud znalec vyslychal izolovaně bez jeho možnosti seznámit se při hlavním líčení s výslechy všech svědků. Znalec totiž ve svých závěrech ohledně amnézie vycházel z vyjádření obžalované, že si nic nepamatovala, ale zároveň neopomněl zcela přesvědčivě upřesnit, že pokud obžalovaná na místě po dopravní nehodě sdělovala policistům, tedy si vybavovala, že pila alkohol, tak se u ní amnézie mohla dostavit nejdříve po dopravní nehodě, tedy po předmětném jednání – řízení pod vlivem alkoholu a jeho prošetřením policisty. I o těchto závěrech, (následné amnézii) však vyjádřil minimálně pochyby, a to po dotazu státního zástupce, zda je možné, aby ráno sama telefonicky kontaktovala svědka ■■■ ohledně domluveného odvozu do práce, na kterém se domluvili večer po dopravní nehodě, když jí odvážel domů. Bohužel svědkyně ■■■ nebyla vyslychána ten samý den a byl jí tak dán prostor pro přípravu výpovědi, kdy tuto skutečnost vysvětluje tím, že obžalované v bytě zanechali písemný vzkaz. Sama obžalovaná však ve své výpovědi pouze uváděla, že doma našla potvrzení o dopravní nehodě a zadržení řidičského průkazů, nikoli o nějakém vzkazu přátel a volala pana ■■■, se kterým byla údajně domluvena, že jí odveze do práce. Nabízí se otázka, jak to obžalovaná mohla vědět, když si nic až do rána nepamatovala. Její výpověď je v tomto bodě rozporná i s výpovědí svědka ■■■, který uvedl, že obžalovanou pouze dovezli domů a rozloučili se s ní, přičemž se s ní ústně domluvil na zítřejším odvozu do práce. O žádných písemných vzkazech se nezmiňuje. Ráno mu pak obžalovaná sama volala a sháněla se po odvozu, přičemž si domluvu z předchozího večera pamatovala. Při bližším zkoumání výpovědi svědků ■■■ a ■■■ lze vysledovat selektivní způsob vybavování, kdy v případě dotazů na jiné skutečnosti, než na které měli připravenou svou výpověď, jsou již jejich vybavovací schopnosti značně omezené. V další části odvolání se pak státní zástupce věnuje možnosti případného posouzení jednání jako trestného činu opilství dle § 360 tr. zákoníku, nicméně v závěru odstavce považuje tyto úvahy za druhořadé, protože obžalovaná naplnila všechny zákonné znaky přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky.

Za zásadní pochybení soudu pak označil hodnocení znaleckého posudku ■■■ ■■■ ve spojení s dechovými zkouškami a lékařským vyšetřením při ovlivnění alkoholem. Shodnými výpověďmi obžalované a svědků ■■■ a ■■■ bylo zjištěno, že oba svědci odešli od obžalované cca v osm hodin večer, sama obžalovaná uvádí čas 20.15 hodin, kdy do té doby obžalovaná dle všech výpovědí žádný alkohol nepila. Po odchodu návštěvy se musela převléknout, vykonat hygienu, vzít si prášek, počkat až zabere, vyzvracet se, zavolat svědkyni ■■■, vzít si další prášek, povídat si po telefonu se svědkyní ■■■, znovu usnout, probudit se a napít se alkoholu, který v bytě ale nebyl, pouze slivovice v lednici na kloktání, tedy musela v této době si někde alkohol opatřit, následně ve 21.15 hodin nabourala dvě vozidla a ve 21.17 hodin se podrobila první dechové zkoušce s výsledkem 1,31 promile alkoholu v dechu, ve 21.23 hod. druhé dechové zkoušce s výsledkem 1,35 promile alkoholu v dechu a ve 22.43 hodin se podrobila odběru krve s výsledkem 0,79 promile alkoholu v krvi. Jak vyplývá ze shora uvedené časové osy, obžalovaná tak strážlivým odhadem musela dle své zvolené obhajoby požit alkohol prakticky těsně v době před dopravní nehodou a v daleko větším množství, než udávala policistům na místě (2x 2dcl vína, což označila znalkyně ■■■ za neodpovídající). Tomu však vůbec neodpovídá zjištění dechových zkoušek v návaznosti na odběr krve, kdy hladina alkoholu měla u obžalované silně klesající tendenci, což by při obhajovací verzi nebylo možné. V té souvislosti odkázal i na další rozhodnutí právě s ohledem a hodnocení klesající hladiny alkoholu, která nemůže svědčit o požití alkoholu těsně před dopravní nehodou. Proto navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, jež jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■

V daném případě okresní soud sice provedl ve věci dostačující důkazní řízení, avšak podle názoru krajského soudu provedené důkazy nehodnotil vždy v souladu s tím, co z nich skutečně vyplývalo a přijal nekriticky obhajobu obžalované v tom směru, že se po požití léku [REDAKCE] dostala do stavu, v němž si nepamatovala, že požila alkoholické nápoje a poté usedla za volant, řídila a nabourala předmětná vozidla. Závěry znalce MUDr. Bysse označil okresní soud za nesourodé, nelogické a vzájemně nesourodé, a to s ohledem na skutečnost, kdy na jedné straně poukazyval na možnost vzniku poruchy vzpomínek na jednání po požití léku [REDAKCE] a na druhou stranu pak pokud tvrdil, že pojem náměšičnost neexistuje a že to neznamená, že po požití léku se mohla obžalovaná dostat o takového stavu, že by požila alkohol a sedla za volant, aniž by o tom věděla.

Podle názoru krajského soudu je třeba od sebe důsledně odlišovat dvě různé situace, a to situaci ohledně doby požití alkoholu ze strany obžalované a následného požití léku [REDAKCE], kterou je třeba hodnotit v návaznosti na další provedené důkazy, a to zejména výsledky znaleckého posudku zpracovaného znalkyní [REDAKCE] a následně pak situací tak, jak jí popisuje obžalovaná, která naprosto popírá požití alkoholu před užitím léku [REDAKCE] a nabízí své vysvětlení, že právě po požití léku [REDAKCE] se dostala do stavu, kdy nevěděla, že požila alkohol a následně řídila motorové vozidlo.

V daném případě je to obžalovaná, kdo tvrdí, že před požitím léku [REDAKCE] žádný alkohol nepožila, a to ani v průběhu návštěvy svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří danou skutečnost potvrzují. Nicméně také je zřejmé, že tito svědci měli přijít k obžalované v odpoledních hodinách a zůstat na večeři, přičemž obžalovaná uvádí, že nejprve přišla svědkyně [REDAKCE] a poté kolem půl šesté nebo půl sedmé svědek [REDAKCE], ten pak u hlavního líčení uváděl, že byli u obžalované cca 2 až 3 hodiny. Svědkyně [REDAKCE] pak uváděla, že byla u obžalované již po obědě, pak odešla společně se [REDAKCE] kolem 16 hodiny a vrátili se na večeři k obžalované (i zde je řada rozporuplných údajů, kdy svědci o nich nehovoří stejně a okresní soud časovou osu blíže neřešil). V každém případě svědci strávili u obžalované předtím, než od ní odešli, minimálně 2 hodiny, přičemž i potvrdili, že v tuto dobu obžalovaná žádný alkohol nepila. Sama obžalovaná pak uvádí, že musela alkohol požit nevědomky pod vlivem léku [REDAKCE] těsně před dopravní nehodou, avšak tomu zcela odporují závěry znaleckého posudku [REDAKCE], která jasně uvedla, že v době odběru krve již měla hladina alkoholu silně klesající tendenci, čemuž by neodpovídalo požití alkoholu ze strany obžalované těsně před dopravní nehodou. V této souvislosti lze přisvědčit námitkám státního zástupce v podaném odvolání, kde nabízí i časovou osu toho, co musela obžalovaná vykonat těsně předtím, než usedla za volant a nabourala dvě vozidla, do doby, kdy byla kontrolována Policií ČR a byla podrobena nejprve dechové zkoušce a poté zkoušce krevní. Jestliže obžalovaná sama uvedla, že lék [REDAKCE] požila až po 20.15 hodin, kdy od ní měli svědci teprve odcházet, poté se jí udělalo nevolno, zvracela, volala své kamarádce, zda může požit další tabletu, tuto požila, chvíli se svědkyní hovořila a teprve poté by musela vypít minimálně 0,5 až 0,6 dcl vína, (jak plyne ze závěrů znaleckého posudku [REDAKCE], neboť ta označila uváděné množství vypitého alkoholu ze strany obžalované Policií ČR v množství 2 x 2dcl za nereálné), pak by musela mít hladina alkoholu v krvi u ní stoupající tendenci, což se však nestalo, naopak měla klesající tendenci, což odpovídá tomu, že musela obžalovaná alkohol požit daleko dříve předtím, než požila samotný lék [REDAKCE] a od toho se pak odvíjí její trestní odpovědnost v dané věci. Pokud tomu tak bylo a důkazy tomu nasvědčují, a to nejen závěry znaleckého posudku [REDAKCE], ale i závěry znaleckého posudku znalce MUDr. Mariuse Bysse v kombinaci s výpověďmi policistů, protokolem sepsaným s obžalovanou po nehodě, a to zejména protokolem při lékařském vyšetření při odběru krve (viz č.l. 128), v němž sama obžalovaná uváděla počátek pití okolo 16.00 hodiny, pak by obžalovaná nesla plnou trestní odpovědnost za své jednání.

Znalec MUDr. Marius Byss zcela setrval na svých písemných závěrech znaleckého posudku v tom směru, že obžalovaná v době spáchání činu netrpěla žádnou poruchou vyplývající

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

z duševní nemoci, hlubokou poruchou vědomí, mentální retardací, těžkou asociální poruchou osobnosti ani jinou těžkou duševní odchylkou. Její schopnost rozpoznat protiprávnost a nebezpečnost jednání a jednání ovládat byla nepodstatně snížena alkoholovou opojeností, kdy však nešlo o patickou opilost. Požitý alkohol v kombinaci se [REDAKCE] a [REDAKCE] způsobily pak výpadek vzpomínek. K tomu je třeba hodnotit i výpovědi policistů, kteří s obžalovanou na místě jednali, kdy z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vyplynulo, že obžalovaná jeví známky opilosti a bylo to na ní vidět, nestála rovně, opírala se o auto a cítila z ní zápach alkoholu. Nicméně byla upovídaná, ale jinak se chovala slušně, byla upravená, odpovídala na otázky, na co se ptali, když se ptali, zda požíla alkohol, odpovídala, že požíla 2x 2 dcl vína a pak sama uváděla, že užila nějaké léky. Kromě toho byla schopna popsat předchozí sled událostí a věděla, co se stalo před dopravní nehodou. Zmatená jí nepřišla. Svědek [REDAKCE] s obžalovanou přišel do styku jen na chvíli, když jí zastavil a požadoval po ní doklady a provedl dechovou zkoušku. Uváděl, že obžalovaná hovořila o tom, že měla víno a že si vzala prášky na spaní, na něho působila řidička zmateným dojmem, když mu předkládala doklady, které vydávala za jiné doklady, než které po ní požadoval, nedokázala stát rovně, motala se, chůzi měla nejistou a cítil z ní alkohol. Svědek [REDAKCE] uváděl, že obžalovaná nebyla schopná chůze, nebyla schopna ani stát a byl z ní cítit alkohol. Z těchto výpovědí vyplývá, že obžalovaná evidentně jeví známky opilosti, kdy nebyla schopna koordinovat své pohyby, co se týče chůze či stání a tudíž nebyla schopna bezpečně ovládat ani vozidlo. Nicméně byla schopna s policisty komunikovat, reagovala na jejich dotazy, předložila jim doklady, byť nejprve zmateně předkládala jiné, sdělovala jim množství požitého alkoholu, tento z ní byl také cítit a vybavovala si i to, co dělala před nehodou, a to nejen ohledně požití alkoholu, ale i požití léků, snědené večere, a to i co do jejího obsahu, tudíž je zřejmé, že v této době byla obžalovaná schopna reagovat, nebyla ve stavu nějaké náměsíčnosti či halucinací nebo totální nevědomosti, ale věděla, co po ní policisté požadují a reagovala. Pokud by byla úplně mimo, jak sama naznačoval, její chování by vypadalo jinak a policisté by jej tak museli i vnímat. Ona však byla schopna komunikace a reakcí na požadavky policistů. I z protokolu o ovlivnění alkoholem na čl. 128 vyplývá, že byla schopna komunikace, tam byla dokonce hodnocena ještě lépe než na místě samotné nehody, což svědčí pro klesající tendenci alkoholu, nikoliv stoupající a to pak vyvrací obhajobu obžalované, že by vůbec nevěděla, co dělá. Jak uvedl znalec MUDr. Byss, tak požitý alkohol v kombinaci s léky [REDAKCE] a [REDAKCE] až po činu a po jednání s policisty způsobily výpadek vzpomínek.

Lze přisvědčit i námitkám státního zástupce ohledně toho, zda skutečně výpadek vzpomínek byl tak silný, jak tvrdí obžalovaný, a to s ohledem na skutečnost, že obžalovaná měla ráno volat svědka [REDAKCE] kvůli odvozu do zaměstnání, přičemž se jej měla dotazovat, co se stalo, protože na stole našla papíry od policie o zadržení řidičského průkazu. I tato skutečnost, kdy věděla a pamatovala si, že jej má volat, svědčí pro závěr, že si byla vědoma toho, co v daný moment činí a pokud se na tom domlouvali po dopravní nehodě poté, co jí svědek [REDAKCE] se svědkyní [REDAKCE] odvedli domů a uložili, pak je zřejmé, že výpadek paměti nenastal v moment před samotnou nehodou a je otázkou, zda se jednalo o takový výpadek paměti, jak obžalovaná naznačuje, pokud si nic z průběhu večera nepamatovala, a to ani samotnou nehodu či jednání s policisty či odběr krve. Naproti tomu je s podivem, že by si ze stejného období pamatovala jen skutečnost, že má volat svědka [REDAKCE], s nímž se domluvila na tom, že jí odveze do zaměstnání. I on koneckonců potvrdil, že v té době byla obžalovaná v pohodě a normálně komunikovala, což by odporovalo tomu, že by měla být pod vlivem léků v takovém stavu, že nevěděla, co činí. Nutno také podotknout, že námitky ohledně toho, že obžalované zanechali svědci po nehodě na stole lístek, že má volat svědka [REDAKCE], zmiňuje pouze svědkyně [REDAKCE], a to až u hlavního líčení, která však byla u hlavního líčení vyslýchána až s odstupem času, kdy tato námitka již byla vznesena obhájcem, ale jinak ani z výpovědi obžalované ani z výpovědi svědka [REDAKCE] žádná taková skutečnost ohledně zanechání lístku nevyplývá, ačkoli by se nabízela jako zásadní, proč volala

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

obžalovaná svědkyně [REDAKCE]. Jak ona, tak svědek [REDAKCE] naopak tvrdili, že se tak stalo proto, že se na tom tak domluvili a o žádném lístku nebyla z jejich strany žádná řeč.

V kontextu těchto všech shora uvedených důkazů se proto závěry znaleckého posudku MUDr. Bysse jeví jako zcela odpovídající, navíc znalec na těchto zásadních závěrech setrval, vznikly jen drobné rozpory ohledně toho, co je to pojem „náměšičnost“, což však nemá vliv na správné závěry znalce, kdy krajský soud neshledává, že by jeho znalecký posudek či výslech před soudem trpěl nějakými zásadními rozpory, pro které by měly být jeho závěry nesourodé či nelogické nebo dokonce vzájemně rozporuplné. Navíc to bylo hodnoceno až v souvislosti s tím, jaké vedlejší účinky může mít právě lék [REDAKCE], avšak z důkazů, jak byly provedeny, vyplývá, že obžalovaná lék požila až poté, kdy požila alkoholické nápoje, tudíž mohla předpokládat s ohledem na to, že problémy s daným lékem měla již 14 dní předtím, že na ní mohou výrazněji působit, a pak je neměla požívat, pokud předtím požila alkohol. To jí však nezabavuje odpovědnosti za následné jednání.

Jestliže znalkyně [REDAKCE] v závěrech svého znaleckého posudku dospěla zpětným propočtem k tomu, že hladina alkoholu v krvi obžalované měla být v době nehody v rozpětí od 0,97 – 1,08 promile alkoholu, pak s přihlédnutím k užitým lékům [REDAKCE] a [REDAKCE] a s přihlédnutím k tomu, jak její chování v době kontroly a šetření nehody vnímali zasahující policisté, může vést k závěru, že nebyla ve stavu, který by jí umožňoval bezpečně řídit motorové vozidlo a že se skutečně mohlo jednat o stav vylučující způsobilost, který si přivodila právě požitím návykové látky v kombinaci s velmi silnými léky, kdy lék [REDAKCE] je považován dokonce za hypnotikum a lék [REDAKCE] je analgetikum, přičemž současné podávání [REDAKCE] s alkoholem není doporučeno, neboť tím může být zvýšen sedativní účinek [REDAKCE] a tím se potencují jeho vlastní negativní účinky smyslové iluze, hypnagogické halucinace, zmatenost, euforie, anterográdní amnézie, neklid, agitovanost či psychóza. Kombinace [REDAKCE] s alkoholem pak může zvýšit nežádoucí účinky, jako jsou záchvaty, ospalost, závratě, problémy s koordinací, problémy s pamětí a ztráta vědomí. Proto, pokud obžalovaná nejprve požila alkohol a poté lék [REDAKCE] a předtím opakovaně lék [REDAKCE] s ohledem na výši hladiny obou látek v krvi obžalované, pak nutně musela potencovat právě ony negativní vlastnosti obou léků, což mohlo následně vyústit v její jednání, za které však musí nést odpovědnost, protože se do takového stavu přivedla sama, zcela vědomě, kdy účinky obou léků na svou osobu velmi dobře znala a věděla, že je nelze kombinovat s alkoholem a jaké mohou mít vedlejší účinky.

Krajský soud proto neshledal závěry okresního soudu o neprokázání subjektivní stránky na straně obžalované za správné a je třeba, aby okresní soud znovu všechny důkazy pečlivě zhodnotil, jak samostatně, tak v jejich vzájemné propojenosti, a to včetně námitek, které uplatnil v podaném odvolání státní zástupce a posléze zmínil v tomto usnesení krajský soud a znovu ve věci rozhodl. Pokud bude mít okresní soud potřebu provést doplnění některých důkazů, či provést nějaké další důkazy, je na jeho uvážení, ale dle názoru krajského soudu byl proveden dostatek důkazů k tomu, aby mohlo být ve věci rozhodnuto, nicméně je třeba velice pečlivě hodnotit všechny důkazy zejména v jejich vzájemné návaznosti a obsahu toho, co z nich skutečně vyplývá.

Z uvedených důvodů byl proto napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu v celém rozsahu zrušen a okresnímu soudu byla věc podle § 259 odst. 1 tr. řádu vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 8. září 2021

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu